

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 147. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094176736/facsimile.pdf (tilgået 11. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Noter

- 11 ny og nar: mikens fæst, tilfæjen og aftæjen.
- 12 Sille, sille: travesti over en række digte af Adam Oehlenschläger (1779-1850), bl.a. «Underlige Aftenlylles» (1806), Aladdin vuggevise (1805) og «De klare Belger rullede» fra *Svevdrømmen*, 1808). – siben: alm. citar(en), kaseformet strengeinstrument med ca. 40 strenge.
- 14 Jæne: i nord. mytologi gudernes, asernes, guddommelige fjender. – Æan(sæl): i gr. mytologi medlem af en oprensk gudeleg, nedstyrtet i den dybeste del af dødsriget.
- 15 Æytsensul: lyskæer, der kan vise sig ved natteid over moser og enge. Opfattedes tidligere som demoniske væsener, der ville narre vandre-ten væk fra stien.
- 16 Anægte: (gr.) alm. Ananke, den personificerede nødvendighed eller tvang. – pæsele: tilpæsed.
- 18 Si. Veitalæw: betegner dels en række nervøspidomme, der viser sig ved ukontrollerede bevægelser, dels en epidemisk genkommende danseselskab i middelalderen, måske af opr. kultisk, hedenk herkomst. – *Inet her væn mig fremend*: frit citat fra den rom. digter Terentius' (ca. 190-159 f.Kr.) komedie *Heintæimæwæwæ* (=Selvplægeren).
- 19 Nu ræger alle blæker: titellinje fra B.S. Ingemanns (1789-1862) *Morgenang for Bøw* (1837). – vid: forstænd. – uællæbe: flygte.
- 21 spæfelys: stæmpelt tællelys fremstillet ved at dyppe vægen i det flydende færefælt. – i flygt og bæw: jf. Fil. 2,12.
- 22 engfæng: træbrystet, som lider af åndestræbesværligheder. – fæ-åwæwæ: slaves, udlukkæer.
- 23 æw sæl æwæwæ æf ælæwæ: jf. Sophus Clausen i tidsskriftet «Tær-æwæ» juni 1894, der citeres for at have udfælt, at han ikke vidæte, hvem han var ænden et Sælb helt æwæwæ æf Læwæ (s. 124). Se også Sophus Clausen: *Væfæwæ* (1896), udgæwæ i *Dæwæ Klæwæwæ*, noten t.s. 218.
- 24 æw f. (...) æwæwæ æwæwæ: mulig allusion til den rom. digter Horæwæ' (65-8 f.Kr.) ode 2,16,33f. – bæwæwæwæwæ: stræmpæ.
- 25 æwæ: gl. længdemål, ca. 2/3 meter.